

ਫੁੱਲ ਬੈਚ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ, ਜੇ. ਜੇ.

ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1164

22 ਜੁਲਾਈ 1969

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ (1935) - ਸੈਕਸ਼ਨ 241 - ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਯੁੱਧ) ਸੋਧ ਨਿਯਮ (1943) - ਨਿਯਮ 3 ਤੋਂ 8 - ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ - ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਖਵੀਂ ਅਸਾਮੀ - ਕੀ - ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) ਆਰਟੀਕਲ 311—ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਲਤੀ — ਸਰਕਾਰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੁੜ ਕਟੌਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ— ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ— ਕੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) ਆਰਟੀਕਲ 226— ਨਿਰਣਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ — ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼— ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) ਆਰਟੀਕਲ 14- ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਸੇਵਾ (ਯੁੱਧ) ਸੋਧ ਨਿਯਮ (1943)- ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 14 ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇ।

(ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ, ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਸੋਢੀ, ਜੇ. ਜੇ., ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਕੰਟਰ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਯੁੱਧ) ਸੋਧ, ਨਿਯਮ, 1943 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 4 ਤੋਂ 8 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਹਰਾ ਲਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਤੀ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ।

(ਪਰਾ 17)

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਯੁੱਧ) ਸੋਧ ਰੂਲਜ਼, 1943 ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਰਥਾਤ ਨਿਯਮ 6,

ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਦਾ

ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1946 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਾਮੀ ਰਾਖਵੀਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੋਰ ਨਿਯਮ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਲਾਗੂ ਰਹਿਣੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਾਡਰ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ, ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਨ। ਉਹ 31 ਦਸੰਬਰ, 1945 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ 21 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਤੱਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ 5 ਤੋਂ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲਾਭ ਜਾਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਕੇਵਲ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। (ਪਾਰਾ 14, 13 ਅਤੇ 19)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗਲਤੀ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 36)

(ਪ੍ਰਤੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਕੰਟਰਾ.) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ. ਇਸ ਨਿਯਮ (ਜੋ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ) ਜਾਂ ਨਿਯਮ 5, 7 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੇਂ ਅਹੁਦਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ. ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਸਕੋਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਜੋ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਲੰਟੀਅਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ

Sunder Lai, etc. v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J.)

3. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਿਯਮਾਂ 5 ਤੋਂ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 59) ਅਤੇ 60)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। , ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਨਿਯਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(ਪਾਰਾ 67 ਅਤੇ 69)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਸੇਵਾ (ਯੁੱਧ) ਸੋਧ ਨਿਯਮ (1943) ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਮੂਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਵਾਜਬ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਪੰ: ੭੧)

1966 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ 22 ਜੁਲਾਈ, 1969 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਚ.ਆਰ. ਸੇਢੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰ ਐਨ ਐਮ ਇਟਲ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਐਮ ਐਸ ਪੰਨੂ , ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੀ ਪੀ ਸਾਦਰਾ , ਡੀ ਐਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਥੀ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਐਚ ਐਲ ਐਸ ਏਬਨ , ਸੀਨੀਅਰ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਐਲ ਬੀ ਅਹਲ , ਇੱਕ ਡੀਵੀਓ ਕੇਟਸ।

ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.—ਇਹ ਹੁਕਮ 1964 ਦੀਆਂ ਦੋ ਜੁੜੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 1164 ਅਤੇ 1481 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 1164 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।

(2) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਹਰਦਿਆਲ ਮਲਿਕ, ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕਾਹਨ ਚੰਦ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਤਹਿਤ - ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ (ਦੱਖਣੀ) ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।), ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2. ਉਪ- ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਲਗਭਗ 200 ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 25 ਸਤੰਬਰ, 1946, 17 ਫਰਵਰੀ, 1947 ਅਤੇ 9 ਜੂਨ, 1947 ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲੀਅਨ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੈਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅਸਥਾਈ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ , ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 1 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਤੋਂ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਕਲਰਕ, ਫਿਰ ਲੇਖਾ ਕਲਰਕ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਜੰਗ) ਸੋਧ ਨਿਯਮ, 1943 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5011-ਜੀ-43/59012 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। , ਮਿਤੀ 18 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ 24 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1960 ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਲਾਭ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 29 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਤਰੱਕੀ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ।

ਸਬੰਧਤ. ਇਸ ਕਾਰਨ ਜੂਨ, 1964 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(13) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ. ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਥਾਈ ਹੱਥਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਂਝੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ 29 ਅਕਤੂਬਰ 1956 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਇੰਜਨੀਅਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੰਧੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 5 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਅਪਣਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਸੀਵਿਯਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।

(5) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈਆਂ। 21 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਲਾਭ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਬਾਰੇ ਹੋਵੇਗਾ।

(7) ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ-

“ਨਹੀਂ। 5011-G-43/59012।—ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 241 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹਨ: -

1. (a) ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਯੁੱਧ) ਸੋਧ ਨਿਯਮ, 1943 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
(ਅ) ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।
2. ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 'ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ: -
 - (a) ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਇਕਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ,
 - (b) ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਗਠਨ (ਫੌਜੀ ਅਸਲਾ ਜਾਂ ਸਟੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਵਿਸ ਵਾਈਸ ਸਮੇਤ) ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ,
 - (c) ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਗਠਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਦੇਣਦਾਰੀ,
 - (d) ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੇਵਲ, ਮਿਲਿਟਰੀ ਜਾਂ ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ,
 - (e) ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਡਿਫੈਂਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਅਤੇ
 - (f) ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੋਟ ਕਰੋ। - ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਏ) ਨੂੰ ਲੜਾਕੂ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1940 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੱਕੀ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੀ ਭਰਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਆਮ ਵਾਂਗ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਧਾਰ. ਹਰੇਕ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਤੀ ਲਈ ਅਣ-ਭਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਏਗਾ ਅਤੇ 15 ਮਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਵਾਈਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਹਰ ਸਾਲ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ। ਇਹ ਕਥਨ ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧੂਰੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਟੈਂਪੋਰਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(4) ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਹਰਾ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਿਯਮ (2) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

(5) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸਦੀ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇਕਰ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ।

(6) ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ, ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

(7) ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸਨੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਦਿਅਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਸਕੇ। , ਤਕਨੀਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਉਕਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਕਨੀਕੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਤਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਕਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ।

(8) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਚੋਣ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ-ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੌਖਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਮੇਤ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ।”

(9) ਇਹ ਨਿਯਮ 18 ਸਤੰਬਰ, ਜੇ, 1943 ਨੂੰ 24 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 241 (1) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ।) ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੇ (2) (ਬੀ) ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਕਦਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ।

(10) ਨਿਯਮਾਂ, ਮੁੜ “ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ” ਨੂੰ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਠੋਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1940 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ , ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਹਰੇਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣ-ਭਰੀਆਂ ਜਾਂ ਭਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਲ 15 ਮਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਤੀ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਂ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਜੋ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ 5 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵੇਲੇ ਉਮਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਫਿਰ ਨਿਯਮ 6 ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ, ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਥਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਥਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਗਭਗ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਯੁੱਧ ਨੇ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਬਸ਼ਰਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਤਕਨੀਕੀ ਕੈਲ ਸੇਵਾ ਲਈ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਸਕੇ, ਕਿ ਉਕਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਤਕਨੀਕੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਗੈਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਸੀ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ - ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਗਿਆਨ ਸੀ। ਉਸ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ.

, (10) ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਯੁੱਧ 3 ਸਤੰਬਰ, 1939 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਅਗਸਤ, 1945 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਨੂੰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਾਮੀ ਭਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਧਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਸਿਰਫ ਯੁੱਧ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਹਰਾ ਲਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਰੂਲਜ਼ 5, 7 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਲਈ, ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ। ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਥਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਲਗਭਗ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਯੁੱਧ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੰਗ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ, ਜੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ, ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਥੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰਿਆਇਤਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਿਵਲ ਨੌਕਰੀਆਂ ਅਣਉਪਲਬਧ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸੀ: ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ 24 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 194 ਐੱਫ. ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੰਗ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਹਰਾ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਮਿਲਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਫਿਰ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(11) ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 1 ਜਨਵਰੀ, 1946 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ

ਸੀ, ਯੁੱਧ 15 ਅਗਸਤ, 1945 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਗੇ ਅਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 5 ਤੋਂ 8 ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੇਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪੂਰਾ ਸੈੱਟ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਨਿਯਮ 3 ਸੀ ਜੋ 1 ਜਨਵਰੀ, 1946 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ 21 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੇਂ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਆਈਆਂ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ। ਲਾਗੂ ਹੈ, ਭਾਵ 21 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਤੱਕ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ! ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ।

(13) ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੋਰ ਨਿਯਮ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਲਾਗੂ ਰਹਿਣੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਥਾਂਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ, ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਹ 31 ਦਸੰਬਰ, 1945 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(14) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਰਥਾਤ ਨਿਯਮ 6, ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੈੱਟ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਲੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਰਾਖਵਾਂ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1946 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਰਾਖਵੀਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ - ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।

(15) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ

ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜੰਗ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਫੌਜ ਦੁਆਰਾ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਏ ਸਨ, ਜੰਗ ਦੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਪੁੱਤਰ ਡਬਲਯੂ.ਬੀ. , ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਫੌਜ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਮਾਪਦੰਡ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਰਿਜ਼ਰਵ ਐਂਡ ਪੋਸਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਫੌਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 21 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੌਜ ਦੁਆਰਾ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 21 ਦਸੰਬਰ, 1945 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅੰਤ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਫੌਜ ਦੁਆਰਾ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਮਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ।

(17) ਨਿਯਮ 4 ਤੋਂ 381 ਦੀ ਇੱਕ BA ਬੇਰਲੀਰੀਡਿੰਗ> ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਭਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਲਈ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ. ਅਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਠੋਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਡਰਾਂ ਵਿਚਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ।

(18) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ 5 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(19) ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਤੋਂ 8 ਦਾ ਲਾਭ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਪੂਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ 5 ਤੋਂ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਲਾਭ ਜਾਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਾ ਭਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਂ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਜੰਗ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਹਰਾ ਲਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਤੀ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ 5, 7 ਅਤੇ 8 ਵਿਚ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਭਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(20) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ 5 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ, ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਆਦਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ।

ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਹਰਾ ਲਈ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਗਲਤ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

(22) ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੌਰਾਨ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੰਗ ਅਤੇ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਿਵਲ ਰਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਂ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਲਈ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਅਵੈਧ ਐਡ ਵਾਰ ਸਰਵਿਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। - ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਹਰਾ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪੋਸਟ.

(23) ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(24) ਮੈਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਸਬੰਧੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਤਾਂ ਮਦਦਗਾਰ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਰਹਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ਾ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(25) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਵਲ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਹੋਣ, 31 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨਾ, 1945, ਮੰਜ਼ੂਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ (ਨਿਯਮ 6) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੇਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ 'ਹਰ ਉਮੀਦਵਾਰ *** ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਹੈ।' ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 8 ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੇਂ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੀਮਤ ਨਾ ਰਹੇ।

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੰਜ਼ੂਰ ਅਹਿਮਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਮੁਹੰਮਦ ਇਹਸਾਨ-ਉਰ-ਰਹਿਮਾਨ ਖਾਨ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀ ਦਰਮਿਆਨ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੰਜ਼ੂਰ ਅਹਿਮਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੀ-ਫੈਕਟੋ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(1) ਸੀ.ਏ. 1958 ਦੇ 35 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 2 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ।

ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 6 ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਹੁਕਮਨਾਮਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਹਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ *****”

ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ 'ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੁਨਿਆਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਠੋਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪੁਨਿਆਬ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗ ਅਜਿਹੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਰੁ1 ਈ 3 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਧੂਰੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ। ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਹਰਾ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 6 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੌਕਰੀ, ਭਾਵ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ 'ਪੁਨਬ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਏ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ 'ਦੀ', ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਭਾਵ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਤਰੀਕਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 8 ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੋਚਨ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(27) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿਲਬਾਗ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2) ਅਤੇ ਰਾਮ ਰਤਨ ਬਖਸ਼ੀ 'ਬਨਾਮ' ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(28) ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਬਾਗ ਰਾਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸੰਬਰ 1946 ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਵਿੱਚ ਲਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ।

(29) ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਮ ਰਤਨ ਬਖਸ਼ੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਾਲਨ ਨੇ ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1942 ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ, 1948 ਤੱਕ ਆਈਏਵੀਐਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 1947 ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਾਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਸਮੇਤ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(30) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਸੀ (ਆਨਰੇਰੀ ਕੈਪਟਨ ਈ.ਐਸ. ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ), ਫੈਸਲਾ ਐਸ.ਬੀ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਅਤੇ ਮੈਂ (4) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਰ ਰਿਆਇਤਾਂ ਕੇਵਲ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਜੋ

(2) 1968 ਐਸਐਲਆਰ 503

(3) 1968 ਐਸਐਲਆਰ 353

(4) 1961 ਦੇ CW 1939 ਨੋ 23 ਮਈ, 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ 31 ਦਸੰਬਰ, 1945 ਤੱਕ ਰਾਖਵੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ; ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ-

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ.

ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਪੰਜਾਬ ਵਨ ਸੇਵਾ, ਕਲਾਸ 1 ਦੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। , ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਨਿਯਮ 6 ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਨਿਯਮ 6 ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6 ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੈੱਟ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(31) ਦੂਜਾ ਫੈਸਲਾ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.ਜੇ. (ਚੰਦਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5) ਉੱਥੇ, ਗਰੋਵਰ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ , ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-

"ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 15 ਜਨਵਰੀ, 1943 (ਮੰਨੀ ਗਈ ਮਿਤੀ) ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1943 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ।

ਇਕ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ 6 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਡੇਟਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ, ਇਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ-

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਦੁੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।
ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 6

(5) 1960 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂ ਨੰਬਰ 1478 ਨੇ 23 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬੇਅਸਰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਧ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਹੈ। ਲੇਨ ਗੇਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

(32) ਆਉ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 1946 ਅਤੇ 1947 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ - ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਕੇਡਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟਸ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

(33) ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. 1 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਤੋਂ, 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ, ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ-

- (1) ਆਰਟੀ ਆਰ ਅੰਗਾਚਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (6)।
- (2) ਗੁਰਸੇਵਕ ਸਿੰਘ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (7)।

- (6) ਏਆਈਆਰ 1937 ਪੀਸੀ 27
- (7) ਏਆਈਆਰ 1954 ਪੈਪਸੂ 129.

(3) ਦੀਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸਲੀ ਡੇਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਪੰਜਾਬ, ਜੁਲਾਈ ਲੁਫ਼ੂਰ (8) ।

(34) 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਤੋਂ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1960 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਥਾਈ 4 ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੱਕ ਅਸਥਾਈ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਇਸਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੀ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ 1956 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ ਦੇ 35 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਸਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ *ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* (9) ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਡੀ. -ਪੱਕਾ. ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਟ-

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲੰਬਿਤ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ, 1964 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਿੱਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। '*ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* (10), ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਲਾਭ, ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੂਈ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1956 ਤੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਬਣੇ ਰਹੇ।

6 . ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਭ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ , ਜੂਨ, 1964 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ।

(8) ILR (1964) 1 ਪੀ.ਬੀ. 665 (FB) = 1964 PLR 318.

(9) 1959 ਦਾ LPA 358 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(10) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 SC 521.

ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ. ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(35) ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ 1 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ

Sunder Lai, etc. v. The State of Punjab, etc. (Pandit, J.)

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, * ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਕੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(36) ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਪੱਖ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਗਲਤੀ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਟੀਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ, ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਚਾਰੇ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(37) ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਮੈਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਕਰ ਮਹਾਤ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (11), ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ

(11) ਏਆਈਆਰ 1963 CaL 563.

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਦਫਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਕਦਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਅਡਜਸਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(38) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਵੀ. ਰਾਜਮੰਨਰ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਰਾਮਚੰਦਰ ਅਈਅਰ, ਐਨ. ਦੇਵਸਹਾਯਮ ਵਿੱਚ ਜੇ. ਮਦਰਾਸ ਦਾ ਰਾਜ (12), ਆਯੋਜਿਤ-

“ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (1) ਜਾਂ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਲਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਲਪਿਤ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ .ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਢਿੱਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੈਂਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(39) ਰਘੁਬਰ ਦਿਆਲ, ਜੇ., ਆਈ.ਐਨ. ਚੌਹਾਨ ਬਨਾਮ ਕਲੈਕਟਰ ਓਜ ਸੈਟਰਲ ਐਕਸਾਈਜ਼, ਇਲਾਹਾਬਾਦ (13), ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

ਅਨੁਛੇਦ 311(2) ਵਿੱਚ "ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ" ਸ਼ਬਦ, ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵਾਪਸ ਪਰਤਣਾ। ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਪੋਸਟ ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਦਾ ਸੁਪਰ ਸੈਜ਼ਨ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਚੋਣ ਅਹੁਦਾ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਏਆਈਆਰ 1959 ਮੈਡ. 1.

(13) AIR 1955 AU; 528.

(40) ਕੋਈ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂਪੀ ਲਖਨਊ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (14) ਵਿੱਚ ਇਤਹਾਕ ਲਖਨਊ ਬੈਚਰੋਫ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

(41) ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (15) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਆਈ.ਡੀ. ਦੁਆ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੀਡਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (2) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(42) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ, ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਰ.ਟੀ. ਰੰਗਚਾਰੀ ਦਾ ਕੇਸ (6) ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਪੈਨਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੈਨਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ। ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੀ। ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ।

(43) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਸੇਵਕ ਸਿੰਘ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ (7) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(44) ਦੀਪ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (7) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(14) 1968 ਐਸਐਲਆਰ 830

(15) ਏਆਈਆਰ 1967 ਦਿੱਲੀ 67

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਵਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤੀ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਏ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(45) ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਰਿਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ।

(46) ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡਿੰਗਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਹ ਨਿਯਮ 6 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਸੀ- ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਵਿਕਲਪਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਲਾਭ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1956, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਸੀ. , ਨਿਯਮ 6 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ 21 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Sunder Lai, etc. v. The State of Punjab, etc. (Gurdev Singh, J.)

ਪਰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਲਏ ਹਨ , ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(47) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਨੰਬਰ 1164 ਅਤੇ 1481 ਆਫ 1964) ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੇਵਾ (ਯੁੱਧ) ਸੇਧ ਨਿਯਮਾਂ, 1943 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰੋ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਪੀਡਿਤ, ਜੇ., ਨੇ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪੀਡਿਤ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ , ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ. , ,

(48) ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 1164 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ, ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(49) ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਪੀਡਿਤ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(50) ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ), ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 1164 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ, ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 29 ਜੁਲਾਈ, 1946 ਹੈ। 1946, 1947 ਅਤੇ 1948 ਵਿਚ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 1164 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਤੋਂ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ , 13 ਪਟੀਸ਼ਨਰ। 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਉਹੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 1951, 1952 ਅਤੇ 1953 ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(51) ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ , ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲੀਅਨ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਡੀਮੇਬੀਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ,

ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ। ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਦੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ. ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ. IX ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1164। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਲ 1960 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਡੀ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 29 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ M ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੀਫ਼ ਇੰਜਨੀਅਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਤਰੱਕੀ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(52) ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਹੱਥੋਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(53) ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਲਰਕਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

- (1) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ;
- (2) ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿੰਚਾਈ ਡੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਹਾਇਕ ਕਲਰਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ

(3) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੰਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ;

ਅਤੇ (4) ਕਿ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਭ, ਸੀਵਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ - ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(54) ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਆਯਾਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ 3 ਸਤੰਬਰ, 1939 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ 15 ਅਗਸਤ, 1945 ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਯੁੱਧ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ, ਭਾਰਤ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲੜਨ ਲਈ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਯੁੱਧ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਉਲਟਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਉਪਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਵਲ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੇ ਨੌਜਵਾਨ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਲ 1943 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਸ

ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਮਾੜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

(55) ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਪੀਡਿਤ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ। - *tegral whole* ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 18 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 241 ਦੀ ਧਾਰਾ (2), ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 24 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ 18 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

(56) ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 "ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਲਾਭ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਰੇਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ; ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਂ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਤੀ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ।

(57) ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਕੁਝ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੋਣ।

ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਕੈਨ ਡੀਡੇਟਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ 5 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ

ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕੇ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਇਹ, ਲਗਭਗ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਨਿਯਮ 8 ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੰਗੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਿੱਟ 10 ਟੈਸਟ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਬਸ਼ਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ।

(58) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਾ ਸੀ, ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮਰ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ। ਉਮਰ ਅਤੇ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੇ ਜੰਗੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਭਰਤੀ। ਇਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

“ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਪੁਨ ਜਾਬ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਯੁੱਧ ਨੇ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ।

(59) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸਾਢੇ ਪੜਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

੧ ਅਲੀਫ਼ਾਈ ਕੈਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਫੌਜ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੰਗੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰੀ-ਕ੍ਰਾਈਬਡ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕੈਸ਼ਨਲ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਪ ਪੁਆਇੰਟ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਿਯਮ 7 ਜਾਂ 8 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਮਰ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੋਰ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਲਈ ਵੀ। ਨਿਯਮ 6 (ਜੋ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ) ਜਾਂ ਨਿਯਮ 5, 7 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ¹ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ 5, 6, 7 ਅਤੇ 8. ਜਦੋਂ ਭਾਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਜੋ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਵੈਸੇਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ।

(60) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਤੋਂ 8, ਜੋ ਕਿ ਉਮਰ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੰਗੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਜੰਗੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੂਹ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਆਯਾਤ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਲੈਨ ਗੇਜ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਪਮਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸਨੂੰ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। - ਨਿਯਮ 5 ਤੋਂ 7 ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਸਿਰਫ਼ "ਹੈਂਡ-ਮੇਡਲ" ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਜੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਉਮਰ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਦੇ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਾਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ 5 ਤੋਂ 8 ਵਿੱਚ.

ਜੇਕਰ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 5 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕੈਂਟਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ 6 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, "ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਹਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਯਮ 3, ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

6 ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ: -

“ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਂ ਪੋਸਟ ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ” 1

(61) ਰੇਖਾਕਿਤ ਸ਼ਬਦ (ਇਸ ਰਿਪੋਰਟਰ ਵਿੱਚ ਇਟਾਲਿਕਸ ਵਿੱਚ) ਅਬੋ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ 6 ਨਿਯਮ 3

ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। , ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਆਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੈਰ-ਵਾਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਆਇਤ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸੁਚੱਜਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੇਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਣਉਚਿਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। *ਆਨਰੇਰੀ ਕੈਪਟਨ ES ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4)* ਵਿੱਚ , ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਪੀਡੀ ਜੇ., ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ, ਨੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਠੀਕ ਕੀਤਾ। ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ, ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੁੱਧ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਭਾਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਪੰਜਾਬ ਵਣ ਸੇਵਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 1 ਦੇ ਕੇਡਰ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ. ਦੂਜਾ, ਨਿਯਮ 6 ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਨਿਯਮ 6 ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6 ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਯੂਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(62) ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇਕ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੇਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਟਾਇਰ ਸੈੱਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ 1 ਜਨਵਰੀ, 1946 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ 1953 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹੋਰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ - ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲਾਗੂ ਰਹੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਕਾ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਯਮ 8 ਵੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(63) ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਰਿੱਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹਨ: -

- (1) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ;
- r-
- (2) ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ
- (3) ਕਿ 1953 ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(65) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ / ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (16), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਦੁੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਾਰ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ' ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਹੈ। ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(66) ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(16) 1960 ਦੇ CW 1478 ਨੋ 23 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, 1%?

ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨੇਲੀਅਸ ਸੀ.ਜੇ., ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ।

“ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪੰਜਾਬ ਵਣ ਸੇਵਾ ਕਲਾਸ I ਦੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਮੰਜ਼ੂਰ ਅਹਿਮਦ ਦਾ ਕੀ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ 6 ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

6, ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1946 ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 16 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਹਦਾਇਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ'.....ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ 'ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ' ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 11 ਦਸੰਬਰ, 1946 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ .., ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ- (1) ਉਹ ਨਿਯਮ 6 ਹੁਣ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਛਾਪੇ ਗਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ”

ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਕੁਝ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੰਜ਼ੂਰ ਅਹਿਮਦ ਨੂੰ ਉੱਚਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਸੂਬਾਈ ਜੰਗਲਾਤ ਸੇਵਾ ਕਲਾਸ I ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।

(67) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ-ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੈ

ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਨਿਯਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਹੁਣ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਪੁਨ ਜਾਬ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਯੁੱਧ ਨੇ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਚਾਹੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

(68) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਵਿਵੇਕ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਉਮਰ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਜੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 5 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਨੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਡਰ ਵਿਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿਚ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਸ ਲਾਭ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੇਵਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰ

ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਫੀਸ ਦੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਮਰ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਸ ਲਾਭ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਫੌਜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ "ਲਗਭਗ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ," ਇਸ ਨਿਯਮ 6 ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਯੁੱਧ ਨੇ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 6 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ੱਲ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ।

(69) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਪ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਡਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਓਨੀ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6.

(70) ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬੀ 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਉੱਤਰਦਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਤਕਰੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1943 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ 1951 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1964 ਤੱਕ ਇਸ ਲਾਭ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਹ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 13 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਖੁਦ, ਜੋ - ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਮਾਣੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਭ ਜੋ ਉਹ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਾਲ 1953 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ - ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

(71) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਨ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਮੂਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਵਾਜਬ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ

ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(72) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਆਖਰੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੀਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1964 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਨਵੀਂ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਮੂਲ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਹਨ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਈਫਲਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

(73) ਵਿੱਚ ਕਿ 13 ਨੇ ਰੂਲ ਰੈਂਡ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗੀ ਰਾਖਵੇਂ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਸੀ

ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ। ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇਣੇ ਹੋਣਗੇ।

ਸੋਢੀ, ਜੇ.—ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਪੀ.ਸੀ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਪੀਸੀ ਪੀਡਿਤ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਚ. ਆਰ ਸੋਢੀ, ਜੇ. ਜੇ.
ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ
ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

22 ਜੁਲਾਈ, 1969

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ
ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 735

ਸਤੰਬਰ 25, 1969

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 1, ਭਾਗ 1 - ਨਿਯਮ 10.2(ਏ) ਅਤੇ 10.3 - - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ
ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਲਈ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਧਾਰ ਦੇਣੀਆਂ-ਸੱਕ ਅਫਸਰ- ਕੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਆਦ- ਅਜਿਹੇ ਮੁੜ-ਕਾਲ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ- ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ~